

3491

III. Mag. St. Dej P

1674. mense Junio.

Poenya 3056.

Georgijes Sim. Graemi: Amphitheatrum Magnificen-
tiae Laureatae, etc.

AMPHITHEATRUM
MAGNIFICENTIÆ LAVREATÆ,

XXIII. Columnis, ad Ritus Prisci Ævi,
Cum SYMBOLIS, & LEMMATIBVS,
VIRTUTI & HONORI; XXIII. VV. DD. SECUNDÆ
LAVREÆ CANDIDATORVM.

Dum

SUB FELICIBVS AVSPICIIS.
ILLVSTRISSIMI, & REVERENDISSIMI PRINCIPIS,
AC DOMINI,

D. ANDREÆ
TRZEBICKI,

DEI, & Apostolicæ Sedis Gratiâ,
EPISCOPI CRACOVIENSIS,
DVCIS SEVERIÆ,
Almæ Vniuersitatis Cracouiensis, CANCELLARII Fuentissimi;

PERILLVSTRI, & ADMODVM REVERENDO DOMINO,
DOMINO

M. ANDREA KVCHARSKI.

SACRÆ THEOLOGIÆ DOCTORE, & PROFESSORE,
Ecclesiarum, Crac: Cathedralis Canonico, & Collegiæ SS: Omnium
Præposito, Curato Prossouien: Scholarum Vladislauia - Nouoduorscianarum,
& Contubernii Hierosolymitani Prouisore, Maioris Collegii Seniore Patre,
Academix Cracouiensis, PROCANCELLARIO dignissimo.

Post Certaminis Philosophici, Examiniq; rigidi superatos Labores,
MAGISTERII IN ARTIBVS, ET IN PHILOSOPHIA DOCTORATVS
LICENTIAM Consequerentur,

SIMONE ERASMO SIERZYCKI, Ord: Canon: Regul:
Conuentus Miechouiensis Professo, eiusdem Laureæ Candidato, cum ap-
plausu Panegyrico Erectum, Luciq; Publicæ
CONSECRATVM.

Anno Salutis, M. DC. LXXIV. Mense Junio Die

CASIMIRIÆ AD CRACOVIAM

In Officina Typographica Balthasari Smiezkowic S. R. M. Typogr:

IN ARMA ORDS. CANON. RECVL.
SSMI. SEPVLCHRI CELEBERRIMI
CONVENTVS MIECHOVIENSIS

Gloria Dni Custodum tota Sepulchri
CRUX est, purpureo sanguine tota rubens.
Militiam Christi, decet hoc insigne trophaeum,
Dulce sub hoc signo Vivere, dulce mori

Joachimus Josephus de Pilca Korymiski Dopyrider Cracovien. Schola Po. Soos S. Studii

VNIV. IAGELL.
CRACOV. ENSIS

ILLVSTRI, ET ADMODVM
REVERENDO DOMINO,
DOMINO

AVGVSTINO
WOLSKI,

ECCLESIAE CATHEDRALIS CAMENECENSIS
CANONICO,
S. HEDVIGIS AD CRACOVIAM,
PRÆPOSITO.

ORDINIS CANONICI, SS: SEPVLCHRID. HIEROSOLYMITANI,
GENERALIS CONVENTVS MIECHOVIENSIS,

CVSTODI,
DOMINO, ET PATRONE
COLENDISSIMO.

VNIV. IAGELL.
CRACOV. ENSIS

Magnus ab omni auro, immortalium operum Architectus, animus humanus; cum nihil seipso magnificentius in Orbe habeat; mirum est, quod velut viribus suis diffusus, augustius aliquid in ijs, supra que positus est, amplitudine sua indignis, momentoq; in irritum labentibus curis inquietat. ILLVSTRIS, & ADMODVM REVERENDE DOMINE. Moles prope immensas, & fastigio suo nubibus ipsis minantes, tot gentium, & seculorum anhelitu erigit; opes, & operas imperiorum fatigat; ut abortius natura maculas, si non inuenerit in lapide, crustis & artificiosis erroribus fingat. Saxa e montibus suis, & cauernarum visceribus gementia prope eruit; ut populorum gemitu stent Colossi, sine motu, sine spiritu; qui tot hominum spiritum intercluserunt. Amphitheatra deniq; in Urbibus, non solida tantum; sed pensilia quoq; ut Rome olim statuit; ut in una pensili cauea, populum Orbis Domium

Dominum, imò ipsum Orbem terrarum circumferat. Cum tamen nulla moles augustior, nullum capacius, & magnificentius Theatrum sit; quam sibi ipse animus noster, non humanis tantum oculis, sed diuino quoque intuitu dignus; si seipsum noscat, & contempletur; si operam, quam in poliendis marmoribus frustra impendit, ad seipsum transferat excolendum. Fulcherrimum sane spectaculum, anima Viri Sapientis; que Orbem terrarum, non complexa tantum, sed supergressa quoque, ipsa sibi ingens Amphitheatrum, & Orbis compendium, ceu in paruo Mirmecidii opere, summa omnia claudit. Non marmora ergo, sed animorum Columnas, hic TIBI SISTO ILLUSTRIS & ADMODUM REVERENDE DOMINE, spectaculum profecto Sacro obtutu TVO, non indignum. Mentium quippe humanarum Sacra latumia sunt, ex quibus Amphitheatralis haec Maestas assurrexit. Nullus hic Lysippus, vel Praxiteles, aut Diopænus, ferrum in marmora egit; Calatura haec virtutis, & Sapientia Opus, ferrum non sentijt, viam tamen animorum effigiem, non celauit. Magnificentia haec Laureata, si quod Amphitheatrum gloriae habet; ab Arte, & Magisterio Sapientiae venit; qua cum in excolendis ingenijs maxime insudet, cultissimo animo TVO debetur. Spectatissimum illud pectus TVVM Virtuti, & Sapientiae Sacrum, Amphitheatro nostro apprimè congruit; cum quod hic in enigmate cernitur; id viua in eo Oracula spirent. Nihil hic in animorum Encomijs, magnum & illustre, quod in TE ad amissum non exactum; quamvis illud Religiose virtutis nube obtegat; non idè tamen, etiam reluctante, modestissimo de TE sensu TVO, Amphitheatrum gloriae suae effugiet. Quanquam enim Sacra Custodem Sepulchri Domini Militiae, vel ideo adscribi volueris, ut mundo sepultus, soli DEO viueres; produxit TE nihilominus, eminentis Virtus TVA, in faciem publicam; reuoluitque Lapidem ab Ostio monumenti Hierosolymitani, ut eximia decora, & merita TVA reuelaret. Frustra quippe, quod diligitur, latere cupit; sequantur illud ubique gratiae suae, ac velut adamantem, radij sui produnt. Annus ille Gratiae Magni Iubilei, qui TE Ordini nostro dedit, idem TIBI, gratiarum omnium, aurea porta fuit. Aperuit hanc TIBI, in cuius manibus vota Religiosa emisisti, Vir non Aureus tantum, sed ipsa gratiarum Aurifodina, Admodum Reuerendus olim STANISLAVS RADZKI, S. Theologiae Doctor, Custos Conuentus Miechouiensis, Praepositus Preuorsensis, ac Provincialis Russiae, in quo excelsi animi, cum incomparabili morum suauitate, mira consensio; non Ideam Virtutis tantum, sed delictum quoque fecerat. Viderat ille tum, & probauerat eas in TE dotes; quas deinceps Laurus Academica Coronauit, quas FASCIA GEMBICIANA, gratiarum sinu excepit; dum ILLUSTRISSIMO IOANNI GEMBICKI PRÆSVLITUM Culmensi, vnicè dilectus, arma Succorum bestilia, extra Patriam, cum eo ita declinasti, ut eximijs dotibus, cor eius in TE inclinaueris; dignusque habitus sis, qui ab eo, ad adeundam Episcopatus

Plocensis

Plocensis possessionem deligereris. Certatum est de TE inter FASCIAM & ASCIAM conuincens; vicitque Magni KORYCINI; ASCIA, qui TE Nese sibi obuiantem à primo aspectu, ad cor etiam admisit. Diuinum profecto quiddam, magnis mentibus inditum est, quod in animorum intima, facile introeant; qualis illa ILLUSTRIS, & REVERENDIS: de Pila ALBERTI KORYCINSKI, Archiep. Leopoliensis feliciter moderni, Praepositi nostri Generalis Miechouiensis, summam Virtute, Prudentiam, & Autoritate, Praesulis ac Senatoris Amplissimi, mens alta & perspicax; cui pectus TVVM, ceu crystallum Solis radio, ita patuit; ut id omne vno aspectu in TE comprehenderit, quod magno deinceps affectu dignum coronaret. Iudicium hoc magno Praesulis, & sensus de TE honorificus, Virtute TVA in dies auctus, eò processerat; ut nulla honorum celsitudo, magnitudinem eius exciperet; cuius TV, solennibus auspicijs, praecipue ad id delectus, non interfuert. Vidit TE Cathedra Camenecensis; cum Praesulem suum, splendidissimo illo Magnificentiae KORYCINIANÆ apparatu exciperet; cumque eximia decora TVA, in amoribus & delicijs ferret; indecorum censuit, si eum, quem amanti sanue exceperat, gremio Capituli, & corde receptum Canonicum suum, Magni Praesulis gratiam, non haberet. Itum est deinceps ad Archiepiscopatus Leopoliensis decus celsissimum; cumque Urbem illam, Cathedrae suae, & Leonis Roxolani sedem magnanimam summo illo splendore, & omnium voto Archiepiscopus KORYCINIVS intraret; spectatissima tum dignitas quoque TVA eminuit; cum ad Archiepiscopalem Crucem delectus, Praesule & Senatoria Purpura, cum Purpurata Cruce TVA praeseres Antesignans. Secute sunt praecurrentem omnium gratiae; dilectaque & hic Virtus TVA, intima pectorum, & propensos affectus meruit; magno ubique Ordinis nostri honore; ad quem ceu ad fontem suum redibat; quidquid in prerogatiuam virtutis TVÆ ubique redundauit. Fulcherrimum id nobis, quidquid in TE honorificum; cum certatim honores in TE, tanto amplius effunderentur, quanto ipsi modestius repugnaret. Neque verò commemorare singula opus est, quibus Ordo noster Hierosolymitanus certatim TE ornatum videre voluit; insignis Custodie Miechouiensis Praelatura, magno omnium consensu, & voto ad TE delata, adumbrat hoc totum. Vidimus omnes quomodo vicerit in TE, ut Virtus, ita & honor aetatem; jatisque maturuerat, quod eximia in regendo Prudentiae, & dexterritati, in TE suffecit. Heroicus ille animi TVI Zelus, Sollicitudo, Vigilantia; ac praecipue plena Paternae dulcedinis, erga omnes caritas, quantum TIBI suffragata sint; iteratò pro TE rursus omnium calculo, Custos iterum Miechouiensis docuisti. Nimirum hoc egit, dilectus ille à TE decor domus DEI, quem pia & magnifica KORYCINIANA liberalitate, ita promouisti; ut nouo ubique nitore, Basilicam Miechouensem, ceu nouam Sponsam, ac descendentem de Caelo Hierusalem feceris; digniffi-

dignissimus proinde vijus, à quo *Præpositura S. HEDVIGIS* ad Cracoviam, in rudibus suis sepulta, vitalem quasi spiritum, & novam animam reciperet. Inspirasti profectò, in informem illam tanti operis massam, spiraculum vite; cum ingenti curâ & sumptu, non tam facta, quam nata potius, intra breve tempus, ita surrexerit; ut iam non aliud, nisi ultimam Apothecios sua manum præstoleretur. Tantis ergo meritis & virtutibus, Amphitheatrum gloriæ TVÆ constat, cuius ego minimam partem revelavi; ne modestiæ TVÆ vim facere viderer. Scio quippè nihil TIBI acerbius esse; quam si id oculis humanis pateat, in quo TV, solam oculi Divini pupillam respicis. Cortinâ proinde Tripodem Oraculi obduco, & claudo; molemq; hanc Magnificentiæ Laureatæ, duraturum omni ævo cultus in TE, & venerationis meæ, Amphitheatrum esse volo. in quo TE ad Ordinis nostri decus immortale legat, & suspiciat omnis posteritas, totq; TIBI secula, victuri Nominis ferat; quot TV gloriæ TVÆ, ex Virtutibus fecisti Columnas.

Ita voueo & apprecor,

*TVÆ ILLUSTRIS, & ADMODVM REVERENDÆ
DOMINATIONIS,*

Deditissimus Client,

& indignus coram DEO Exorator,

*FR. SIMON ERASMVVS SIERZYCKI,
Conventus Miechouiensis Professor,
Secundæ Laureæ CANDIDATVS.*

DIVO

D. JOANNI CANTIO.

Laureati Operis Academici, BASI FIRMISSIMÆ,
PRIMOQ; LAPIDI ANGVLARI;

Votivum debiti Cultus MONVMENTVM.

Sculis ingens Opus, & perenni
Conditum famæ, patrijsq; Musis
Pallas augusti meditatur altâ
Mole Theatri.
Æmulas vires Latio, paremq;
Mempheos curis animum stupendis,
Diua quid tentat? trabeata Regum
Gesta quid vrget?
Orbe deuicto stupor ille totis,
Imperi gazis fletit, & Quirinæ
Vrbis, exhaustos rapuit superbo
Pegmate sumptus.
Diua conatus operosa captos
Mente sublimi tamen, & trecentis
Promouet curis, nec ab auspicato
Munere cessat.
Nempe quod firmas adamante multo;
Hoc opus tecum, stabili locauit
In Basi Pallas, super Angulari
Cardine surgens.
Lemniæ moles, Rhodiumq; pondus,
Æsq; famosum Bimaris Corynthis,
Vincit inuicta, Tua Sanctitatis
Diue Columna.
Illa Regalem Jagelonis Aulam
Firmat æternum; tribus illa sæclis
Sceptra Doctorum, Cathedras, opusq;
Sustinet omne.
Quidquid Arctodò super Orbe doctis
Claret Augustum Laribus, virisq;

B

A Tuis

A Tuis claret meritis, Tuosq;
Nomine constat.
Flos Togatorum, Sapientis xui
Candor, & Virtus; Tua purioris
Dona sunt vitæ, quibus aucta nostræ
Gloria vitæ.

Vnicum rebus Columnen Togatis,
Seculum felix, & amica nobis
Te dedit Cali bonitas; vt omnis
Cardo stet in Te.

A Tuis & nos meritis, & Aris,
Imus ad Regni faciem Poloni;
Quodq; molimur, Tibi consecramus
Diue Theatrum.

Tota Majestas operis, quod vrgent
Laureæ nostræ, Tua Sanctitas est;
Hæc super, nostras dabis æuiternum
Stare Columnas.

PERILLVSTRI & ADMODVM REVERENDO DOMINO,
DOMINO

M. ANDREÆ KVCHARSKI

SACRÆ THEOLOGIÆ DOCTORI & PROFESSORI,

Ecclesiarum Crac: Cathedr: Canonico, & Collegiaræ SS: Omnium
Præposito, Curato Prossouien: Scholarum Vladislauiano-Nouodvorsciana-
rum, & Contubernii Hierosolymitani Prouisorii, Maioris Collegii
Seniori Patri, Academiae Cracouensis

PROCANCELLARIO

DIGNISSIMO.

Profunda venerationis, & debita magnis meritis, honorificentissimæ
memoriæ plena,

GRATIARVM ACTIO PANEGYRICA.

Vbi imes Operas, Cæloq; minantia Saxa,
Fondera terrarum, vultis conatibus Orbem,
Sumptibus immensis populos, injanaq; Regum
Pectora, Barbaricis vrgentia molibus olim,
Quid iuuat exesa carie, trunciq; leuare

Artubus

Artubus, & laceri miracula querere fallus?
Si tantas confudit opes, spes vana? grauiq;
Corruis Occasu, vestigia nulla relinquens;
Infelixq; suo sub pondere condita; marmor
Tot preijs, diros tumuli congeffit in vsus.
Gloria Thebanorum, centum iacet obruta portis;
Dadaleusq; Artes, portentososq; recessus,
Mille vias, totidemq; vices, erroribus ipsis
Error ad interitum traxit; Creteq; cadaver
Grande gemit, medioq; iacet vis Dadala ponto.
Par Lemno fortuna, Rhodo par, maxima gazæ
Ægyptus, Phariisq; dolet perisse labores,
Mille Columnarumq; struem. Cui Roma nefasto
In lapides sumptu, non ingens amula tantum;
Sed victricis, sed tota stupor, cum damna requirit,
Adiunxit vana lachrymas, & viscera mandit.
Nempè fatigatis opibus, concessit edaci
In spoliis senio vis inconsulta, tumensq;
Fastus, & æterno respergit secula probro.
Omnibus his longè felicior vnica moles;
Quam super immoto fundamine condidit, Orbis
Regnatricis, sceptriq; potens Sapientia, virtus.
Illa Theatrales Pompos, & Cesaris ingens
Dictatoris opus, portentiq; vitrea Scauri,
Totq; Trophæorum Pompei maxima vicit
Æterno monumenta sibi; durabit in æuum,
Quod ingens animus, quod virtus serua struxit.
Que tamen ingenij fuerit vis tanta, pusillis
Pectoribus, rudibusq; animis? nisi summe virorum,
Tota Coronati facies, & norma laboris,
Exemplo formata Tuo, Cellissima tandem
Tolleret auguste sursum fastigia molis.
Tu specimen primum, sapientis Regula vite,
Maiorum Senij Tu gloria, Cardoq; nostri,
Tu fueras Operis; flos spectatissime Prisci
Temporis, ingenijq; bonis Tu pectus amicam.
Virtutis specimen non est augustius vllum;
Quam quod ad exemplum, meritis constantibus in Te
Formauit diuturna manus, fecitq; Togate
Majestatis Opus, Pharijs quod mille Columnis
Cellius assurgit, tantoq; Atlante perennat.

O quo.

O quoties rerum Compages vasta, feraxq;
 Curarum, validisq; minax, & saeva procellis,
 Te sibi delegit, magnis conatibus unum;
 Agnuitq; parem! cum parcere nescius inter
 Ardua, momenti grauibus, Tibi maximus ipse
 Instares Operum Exactor, vigil uadiq;, & Argus,
 Publica Res quoties, & Cracia Stõa poposcit.
 Ille Vladislai Regum flos aureus, illud
 Orbis delictum, facies augusta Poloni
 Nominis, ille stupor fortune, summag; pacis
 Linea, saepe Tuis commissa negotia curis
 Iudice Regnorum solio laudauit, & alti
 Pectoris erectos sensus, rebusq; perendis
 Ante coronatas trabes decreuerat aptos.
 Inde Tibi Procerum mentes patuere, fauorq;
 Ex virtute datus, constans, vulgataq; passim
 Laus animi prudentis; honos quam uerus ubiq;
 Maiorum pretio, nunquam cessante secutus.
 Tu Cathedra Lumen, Tu pernix mente Sophorum
 Antistes, sapiens animo, virtute probatus,
 Theologi Praes Studiosi, sublimibus ipse
 Par semper studijs, docto certamine victor,
 Iudicij speculum, Cynosura, & gemma Virorum.
 Hinc Tibi Sceptrorum, per tot fastigia munus
 Rectorale datum toties, semperq; decoris
 Fascibus, ex voto magni respondit honoris.
 Nec minor illa, Sacri pietas plenissima zeli,
 Excelliq; animi virtus; quae grandibus egit
 Rem prope neglectam studijs, summoq; labore;
 Ut columen nostrum, lux aurea, vita, decusq;
 Diuus amor Lechia, Patriarchaq; noster, & omnia
 Gloria, Romuleas impleret CANTIVS arces,
 Ad ritus propior solennes, suetaq; Diuis
 Ex alto Romae decerni Oracula nutu.
 Hoc Tibi debetur, quod opus pulcherrimum amanti
 Pectore susceptum, necdum Tua seria cesset
 Magnanimi cordis, superis gratissima cura,
 Sumptibus, atq; animi totis uigere medullis.
 Ergo columnarum series, Tu maxima nobis,
 Emerita virtutis apex, & grande theatrum,
 Totaq; doctrinae facies; quam iure coronat

Immor-

Immortalis honor, & fastis digna, cedrisq;
 Gratia, mille trahens ad postuma tempora laudes.
 Haec Tibi non Pharium marmor, non Lemnia pœnet,
 Viscera terrarum, Lybico nec sole calentes,
 Frustratasq; operas maculis; sed viscere cordis,
 Aeternas statuet moles, cultuq; perenni
 Vincet, ab immensis surgentia marmora gazis,
 Nyliacas turres, & Gangis pondus eburnum;
 Inscribens operi votum, quod mille per Orbem
 Vota ferat, Cracij moles augusta Lycei
 Ut nunquam nutet, solidâ, Te stante Columnâ.

EXCELLENTISSIMIS DOMINIS,
 DD. EXAMINATORIBVS.
 EXCELLENTISSIMO, AC DOCTISSIMO DOMINO,
 M. NICOLAO BROSCIO,
 Collegæ Maiori, Astrologiæ, & Geometriæ Ordinario Professore,
 S. R. M. Secretario, ac interea Philof: Facult: DECANO.

EXCELLENTISSIMO, ET ADMODVM REVERENDO D.
 M. IOANNI MICHALSKI,
 Collegæ Maiori, Regio Profess: ad S. ANNAM CANONICO.

EXCELLENTISSIMO DOMINO,
 M. STANISLAO BIEZANOWSKI,
 Philof: Doctori, Collegæ Minori, Ord: Pœtescos PROFESSORI.
 Ex sumptuosis Aëris Corynthis Columnis, Gratitude, & Observantia;
 PIGNVS IMMORTALE.

Vræ perennes surgite Maximo
 Ductæ metallo, secula vos sibi
 Possunt, ut immortale nomen
 Aëre Corynthis recusum;
 Stet æternis Pegasidum super
 Fultum columnis, vertice Thespio,
 Dudum laboratasq; toto
 Orbe ferat, superetq; moles.
 Calata non hic sudat Olympicis
 Structura ludis; Machina nec Rhodum

C

Ingens

Sierycki Union Erasm: Amphiteatrum magnificentiae
 1674. Casimiriae ad Pracoviam in off. Balt. Miejskowi

Ingens fatigat, subq; stantis
 Veliuolas stupet ire puppes
 Basim Colossi; nec sodientium,
 Hic mille dextris, marmoreus gemit
 Latex, vt assurgat stupendo,
 Memphiticus labor in theatro.
 Diuiores nos agitant, Viris
 Curæ Togatis, inuolabili
 Cultu dicatæ, quæis Corynthus
 Tota Minor, minor & Pelasgæ
 Conatus artis. Nam Sapientiam
 Æternitatis par veneratio,
 Vt sola mensurat, colitq;
 Sic operum bonitate solâ
 Dignè coronat. Sic Tibi, quæ pari
 Sudabit vnquam gratia munere,
 Præses Stagyreæ Palestræ;
 Quem pariter rosa BROSCIANA
 Vt purpuratæ tergeminus togæ
 Honos, rosæto fecit amabili
 Latè fragrantem; Diua cuius
 Dulce caput radiante cinxit
 Astrea seruo; Teq; Mathesios
 Perenne fecit lumen; vt inclytum
 In Orbe Nomen BROSCIANVM
 Luce Tuâ, calamoq; viuat.
 Dilectæ magnis mentibus, & Tua
 Excessit Artes gloria Thespias,
 Flos eruditorum MICHALSKI;
 Iudicij Tibilima docti,
 Prudensq; pectus, seria, perspicax
 Censura rerum erudita, quas sacer
 Ambit togatorum Senatus,
 Quas cathedræ, meritæq; poscunt
 Per rostra suadæ, totq; laboribus
 Probata virtus. Sed Cytharæ decus,
 Phœbiq;, Musarumq; Mystes
 BIEZANOVI, Tibi Pindus ipse
 Acclinat umbræ Laurigeræ comas;
 Eburq; plectri Nobile Roxici,
 Tecum coronato reponit,
 Castalij super axe collis.

Hæc

Hæc cara Phœbo pectora, quis neget
 Sublime pondus, donaq; gloriæ
 Ærata victuræ mereri?
 Sollicitâ, vigiliq; curâ,
 Dum literatis mentibus arduum
 Triuere callem; remq; decemplici
 Fecere sudatam labore,
 Ingenuæ simulachra mentis
 Stent vt Theatro digna Academico,
 Orbiq; magnis nominibus parem
 Famam loquantur. quæ perenni
 Ex meritis animata Vestris,
 Viri eruditi vos feret impetu;
 Æuumq; longâ Vos serie leget,
 Non ære Doctorum, sed ipso
 Corde super meruisse scribi.

I. V. D. FRANCISCO ROLINSKI,

Decore, & fra

grantiâ vincit.

COLUMNA è Mar-
 tempus Augusti
 ptia metalla inuen
 ad omnem pulchri

more augusto, sub
 Cæsaris, inter Egy
 to, decore naturæ
 tudinem disposito.

Molis augustæ seriem Columna
 Prima, quæ magno locat in theatro;
 Fas, vt augusto tibi dedicata
 Marmore surgat.
 Omnium vernans rosa Gratiarum,
 Dulce spectâclum viridantis horti,
 Purpuræ castum decus innocentis,
 Flosq; ROLINSKI.

Flore

Flore visendum Caput eminenti,
 Tollit Hybleis rosa cœu viretis,
 Flore sic præstans tua literato,
 Gloria vernat.
 Illa præclari merito Parentis
 Surgit ad summum; Medicæ Cathedræ
 Prima cui cedit, Senijq; Laurus
 Prima Togati.
 Ille Doctorum meruisse fasces,
 Laude virtutis, Sapientiaq;
 Par fuit, Consul meritisq; Craci
 Claret in Vrbe.
 Hic Tibi Laudis decus vniuersæ
 Flos, & Exemplar; quod vt æmuleris
 Indoles poscit Tua, plena Laudis,
 Plena decoris.

II. V. D. CASIMIRO VENCESLAO
 STRASZYNSKI.

Digna mens

Columna Onichi-
 Romæ olim in Cæs-
 saris, ad stupo-

aurea, gemmis.

na maximi pretii,
 maculo Claudii Cæs-
 em visenda.

Mens literatis inelyra dotibus,
 Gazas vt omnes vincere gemmeas,
 Censetur, & quidquid fodinis
 Ditibus, Indus, Arabiq; claudit;
 Sic per Columnam surgere gemmeam
 Digna est, ad Orbis Palladij decus;
 Qualem decebat Te mereri,
 Cæsarei pretio Metall

Vir di-

Vir digne; cuius manat ab aureo
 Torrente luadæ gemmiferis Latex
 Gazis refusus. quem Coronis
 Cellus apex faciesq; Regni
 Augusta vidit; Roxolanus Leo
 Momenta rerum, dum Tibi publica
 Commisit; ex votoq; rebus
 Censuit esse parem gerendis.
 Sed & Sophorum Te Cathedræ sibi
 A perspicaci iudicio Virum
 Optare, STRASZYNSKI videntur;
 Jamq; I libro super, Aureus Te
 Desponsat Almæ Palladis annulus,
 Quo digna gemmis mens tua clauditur.
 Nam dona quæuis eleganti;
 Ingenio pretiosa cedunt.

III. V. D. MARTINO OSLINSKI.

Decus hoc, ex

Columna è tem-
 pliani Imperatoris,

templo Honoris.

plo Pacis, Vespas-
 omnium pulcher-
 rimo.

Sacrum Pacis Opus, diuise copiâ,
 Augustaq; manu nobile, quod verus
 Magnis Imperium straxit honoribus,
 Ad pulcherrima Te vocat
 OSLINSKI, Latij munera Principis
 Templum Pacis habes; quod Sapientie
 Matrem flexanimo neclare dixeris,
 Templum Palladis Inelyta,
 In quo verus honor, plenaq; Laureis

D

Maestas

Maestas studij cernitur. hoc amor,
 Hoc fecit pietas, gratasq; mens tua,
 Ornamenta scientia
 Sat matura ferens. Hinc geminum decus
 Princeps alituum, quod Capiti tuo
 Fert pennâ volueri, iustus bonos tibi,
 Templo mittit ab aureo.
 Vernans ingenium, spem facit optimam,
 Te post Laurigeros in studio gradus,
 Iturum meritis, quo tibi celsus,
 Ales Regia praeuolat.

IV. V. D. IOSEPHO WISNIOWSKI.

Lucis Vesti.

Columna è Pario
 Mauto leis

gia sequor.

M armore, Regum
 li caro.

AD Solis nitidum iubar,
 Respexit pietas eloquij tui
 WISNIOWSKI, gemitu graui
 Dum solem Patriæ, mens sequitur tua;
 Et cum Principis optimi
 Occasu, tetricis nubibus horridam
 E clispsim dolet, Arctis
 Heu mœstam populis! hæc pietas decet
 Artes ingenuas, quibus
 Virtus egregiæ mentis ab indole,
 Ingens est stimulus boni.
 Felix illa tui pectoris arbitra,
 Doctrinam Comitum sibi
 Junxit, cum placidæ flore modestiæ.

Marmor

Marmor te Parium proin,
 Maestatis opus, quod sibi vindicat,
 Et flos solis ad aureos
 Conuersus radios poscit, vt aureum
 Per vestigia lucida
 Possis mente iubar perspicuâ sequi.

V. V. D. MATTHIÆ BROCKI.

Suadæ dulce.

dine clarus.

Columna è Mar-
 aureis guttis

more Thebaico,
 interincto.

M

Armore Thebaico, pulcherrima gloria surgit
 Ingenio, BROCKI, nobilitata Tuo.
 Dona tibi guttis radiantibus aurea cedant
 Est opus; vt pretium constet ab inde tuum.
 Nempe velut Marmor, quoties scintillat ab auro
 Pulchrius est, faciem fidereamq; refert;
 Sic tibi, cum solido radiant in pectore dotes
 Egregiæ, calami l'umina totq; tui,
 Pulchrior appares, genio formatus ad omne
 Oris melliflui, Pieridumq; melos.
 Hinc celsere tibi manantia Symbola melle,
 Dulce examen apum, veris amica cohors;
 Arboreisq; Comis vernantes vndiq; frondes,
 Dona quibus referunt dulcia mellis Apes.
 Argumenta tuæ sunt hæc clarissima suadæ,
 Quæ tibi quam dulcis, tam bene culta sapit,
 Parnassiq; Viror, te carmine poscit amæno,
 Phœbus cum tetricis, nil habet ingeniis.
 Clarus ab ingenio, quam sis, & ab Arte futurus;
 Ex alto rutili sideris omen habe.

VI. V. D. CHRISTOPHORO
 KRZYKAWSKI.

Vigilans pru-

Columna è mar-
omnium

dentia regnat.

more Ægyptio,
nobilissimo.

Ampheatrales inter Magnete Columnas
Natio struxisse tibi, lectissima dona
Ægyptus voluit, dilecta Mathesios olim
Artibus eximiis; quarum tibi cura KRZYKAWSKI,
Et studium feruens; nam cœu Magnetica virtus,
Arcano rapitur tractu, stellamq; Polarem
Respicit æthereis sic rebus semper amica
Vrania, cæleste genus, radiantia spectat
Sidera, perq; solum diuinâ mente moratur.
Huc animum trahit illa tuum; cui serius in te
Iudicii vigor est, & mens collecta, sibiq;
In studio præsens, oculoq; simillima terfo.
Peruigil ergo tibi, tua quem facundia dixit,
Seruiat hic oculus, scepri fastigia seruans;
Excubat humani generis prudentia rectorix.
Cœu pupilla oculi non conuiuentibus vnquam
Palpebris; quæ clara tuæ vestigia mentis
Exprimit, intentumq; animum prudentibus actis.
Hic te maturum faciet, carumq; Togatis
Inferet ille viris, & vim magnetis habebit.

VII. V. D. IOANNI TVCZEPSKI.

Sapientis,

Columna ex Ami-
bus supe-

possessio firma.

antho, nullis igni-
rabili.

Altis

A

10
Ltis quæ posuit mania rupibus
Arx inuicta manet, mille periculis
Semper nescia vinci,
Armorumq; potentiâ.
Non nutante situ maior, & Hectoras
Ipsos despiciens, quod sapientis
Felix Symbolon à te
Facundo obsequio datum est
TVCZEPSKI. Solidum namq; bonum tibi
Hæc est visa, bonis carior omnibus,
Quando despicit omnes
Casus, solaq; possidet
Immortale bonum. hinc ex Amiantheæ
Surgit mole decus, quod tibi congruit;
Illud quippe domari,
Nullis creditur ignibus.
Hæc est integritas pectoris optimi,
Hæc est grata Deo pax animi tui;
Quæ cum Pallade docta,
Est possessio maxima.

IX. V. D. JOANNI ALBERTO
ZOLWINSKI.

Dignus Coronâ,

Columna ex Ala-
no, niuei

qui zelat pro Co-
rona.

bastrite Damasce-
coloris.

P

Vris amicum te Niuibus decus,
Inter Columnas poscit, ab vltimis

E

Terræ

Terræ Damascenæ fodinis,
 Quæ Syriæ Caput, inter omnes.
 Sublime tollit, delicias bonæ.
 Fecunditatis. namq; Alabastritis
 Candore ZOLWINSKI, decoro
 Lucida mens, niueumq; pectus
 Tuum relucet: quod benè moribus
 Matura cultis, dum grauitas regit,
 Ad eruditos apta sensus
 Compositæ, placidæq; mentis
 Signat quietem. quæ voluit tamen
 Oris diferto munere, Lechici
 Zelare pro Regni Corona
 Dum Patriæ loquitur salutem,
 Vrgetq; Ciues vindice dexterâ
 Thrax vt fatifcat. Zelus hic optimo
 Dignus coronari metallo,
 Palladium tibi fert Coronam.

X. V. D. IOAN. ZAIACZKOWICZ.

Niueus fert

Columna è mar-
 Asiæ, candore

Lilia Candor.

more Coralitico
 proximo Ebori.

Jnnocens pignus tibi fert Columba,
 Liliu candens quod in ore gestat,
 Doribus flos hic niueis, tuosq;
 Pectore dignus.
 Indoles vernans tua Liliorum
 Explicat cultam faciem, niuemq;
 Mens internam loquitur, probiq;
 Ora Parentis.

Ille

Ille te Mausis dedit auspicato
 Flore virtutum: facilemq; doctis
 Pallas inuenit studijs, rogatâ
 Frondeq; dignum.
 Quippe natura fauet ipse vultus
 Flos verecundi, fauet & disertis
 Comitas oris, placidumq; spirans
 Suada IOANNEM
 Hoc ebur mentis tibi signat ipsa,
 Marmoris præstans Asia Columna,
 Candidus viuas, opus est, quod à te
 Candida poscunt.

XI. V. D. IACOBO ZAIACZKOWIC

Sic mentis

oculus in te.

Columna celata
 minas, Templi Dia-

inter 127. Colu-
 næ Ephesinæ, præ-
 stantissima.

Impensis Asiæ, prisca quod inçitum
 Ætas fecit opus, totq; stuporibus
 Mentis artonitas reddidit, vnico
 Omnem vincere gloriam
 Dianæ folio nixa, tibi suum
 Immortale decus sacraq; marmora
 Ex virtute dicat. Cum nitidissima
 Lux animi tui
 In solis radio fixa, retorqueat
 Nunquam iudicij Lumina serij;
 Vt proles Aquilæ vera, capacibus
 Admittens oculis iubar.
 Felix ingenio, pectore candidus,
 Atatisq; virens flore tenerrimo,

Ad

Ad lucis faciem crescere publicam,
 Dotes egregias habens,
 Insigni poteris, Luce animi tui;
 Quæ ZAIĄCZKOVIJ nominis in tua
 Augem laude feret; quam generosior
 Tollet mens tua clarius.

XII. V.D. CHRISTOPHORO.
 GRZY. BOWSKI

Consilium, & Elo-

Columna Hy-
 Lucio Crasso Ora-
 mium

quentia firmat.

metia pretiosa, à
 tore, Romam pri-
 inducta.

Firmata rebus gloria publicis,
 Tuo GRZYBOWSKI, Herculeas tulit
 Labore felici Columnas;
 Eloquio stabilire docto,
 Regum perennes, dum placuit tibi
 Bases, & altæ fulcra potentiz,
 Bino Columnarum Mineruz
 Cardine, consilio, simulq;
 Oris disertis, munere castico.
 Hâc mole constant Imperia, & suis
 Firmata momentis perennant,
 Quod solidæ tua suada mentis,
 Doctè probavit. nam gemino quoq;
 Togata fulcro vis tua nititur
 Virtutis, & fidi laboris.
 Vnde tibi species Hymetti
 Augusta cedit marmoris, vt Labor
 Quod cruditus, quod probitas tua
 Firmavit; immortale tandem
 A triplici vigeat Columna. XIII.

XIII. V.D. JOANNI
 EKART

Docta matu-

ritas inclare scit.

Columna è mar-
 summa arte cru-
 latius maximè

more Numidico,
 stato, Regum Pa-
 electo.

Ingenii vis culta tui, maturaq; virtus
 Poscit ab Empyreis cælestia munera dextris,
 Floribus insignem, cum plena messe Coronam,
 Maturis virtute tuâ, quæ constat aristis.
 Hæc animi solenne tui fert Symbolon, EKART;
 Quippe tibi pectus sapiens, solidoq; labori,
 Constantiq; aptum studio; seu celsa Sophorum
 Pulpita te possant, seu suadæ rostra disertæ.
 Doribus ingenii mansuris gloria viuar
 Quæritur, & studium quod mature scit ad alta
 Certius assurgit, dignum quod clareat olim
 Sidereis cinctum radiis. sic spondet abundè
 Integer & constans animus, sitiensq; decori
 Nominis; vnde tibi laudis pulcherrima surgunt
 Symbola, de Numidum præstantia Marmore dona.
 Elegere illud, præcelsa palatia Regum,
 Artis ob eximium specimen; sed nec minor in te
 Est virtus, dilecta viris, electaq; magnis;
 Quæ cum maturos sapiat clarissima fructus,
 Palladis eximio magis inclarescet honore.

XIII. V.D. GREGORIO
 ŁAGOWICZ

F

Dona

Dona tua,

ad te redeunt.

Columna Thasia,

Verficolori marmore nobilitata.

L

*Aurum tergemnam, suada dedit tua
 Heroum Capiti; Bistonis ubi
 Immortale trophæis,
 Nuper Sarmaticum decus,
 Concussit tumide cornua Thracie,
 Hostiliq; Tyram sanguine proluit;
 Hic tu surgere terrens,
 Magna mentis adores,
 Fecisti Patrie Ciuibus optimis
 Hæc ad te redeunt munera gloria,
 Tanto sanguine parca,
 Dilectumq; caput petunt.
 Tu Lauru decoras Martia tempora;
 Te Pallas meritis cingit honoribus,
 Pacatq; triumpho,
 Insignem tibi Lauream
 Confert, cum Thasio marmore; quo super
 Doctrinae varius splendor, & ingenij
 Culto pectore fulgens;
 Spectatur bonitas tui.*

XV. V. D. GASPARO
CIECHANOWSKI.

Constan

Constantem ani-

mum non mouent.

Columna Hetru-
senæ Regis

ca, ex Italico Por-
Labyrintho.

V

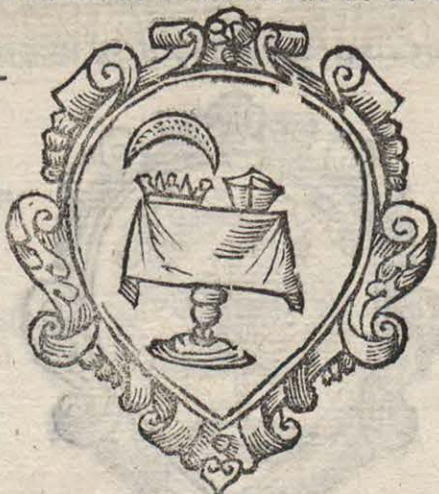
*Irtus, quod stabili gradu
 Mansurum posuit, nulla periculi
 Tempestas grauibus tulit,
 Formidanda malis. noxius Æoli,
 Quamuis turbine maximo
 Instructus toties succubuit furor;
 Dum tot secula frondibus
 Inuictis numerat quercus, & impetus
 Vani fulmina sustinet.
 Sic mens illa tui pectoris inelyta,
 Vincit robore masculo;
 Quidquid Palladijs succuit in Artibus,
 Perplexum dari, & arduum.
 Hæc est laus operis pulchra CIECHANOVI,
 Constans propositi decus
 Captum, continuis ferre laboribus.
 Non te dimoueat gradu,
 Quidquid difficile est; stabit in arduo
 Clari gloria nominis,
 Hetruscoq; tibi marmore seruiet.*

XVI. V. D. STANISLAO
SPINEK.

Vtriq;

Viriq; à Sapi-

Columna è mar-
ad purpuræ aspe-

entia splendor.

more Alabandico,
stum inclinante.

Purpureo sublime decus, quod fulget in Ostro,
Marmoris eximii, nobile munus habet.
Hæc tibi debetur SPINEX, cum flore venustas;
Hæc decet ætatem, purpura prima tuam.
Illa tibi referet, quantum pulcherrima virtus
A teneris valeat, quàmq; sit apta tibi;
Si tua respicias exordia clara Parentis;
Si tibi sit tanti nomen imago Viri.
Hic Themidis quondam speculi, Consiq; voluptas,
Iudicii fuerat, consiliiq; penu;
Vir summâ virtute animi consultus in omni
Responso, plusquam Delphica norma fuit.
Nominis hic tanti stimulus, calcarq; perenne
Esse tibi debet, quodq; imiteris, habes.
Indolis egregiæ satis est, præstantia culti
Ingenii viuax, seria mensq; tibi;
Argumenta Sophum, perplexaq; Dogmata promptè
Concipis, & soluis dexteritate pari.
Et quoniam Lechicæ suffragia docta Coronæ
Contuleras, cedit bina Corona tibi;
Iridis hanc ambit specie sapientia; nempè
Quæ sapit, hæc verè sola Corona nitet.

XVII. VD. STANISL. MANDECKI

Volabit,

Columna è Laby-

quia diligit.

intho Dædaleo
Creteusi.

Cor

COr eruditum, quod sapientiæ
Amore flagrat, tollitur alite
Pennâ, volaturumq; latè
Dædaleæ, sibi vellet Artis
Fauere curas; Cælica nubibus
Si fors sub ipsis, dextra Librum ferat
Volabit; ardorem, sitimq;
Non aliter, nisi literatâ
Quiete tollens. hoc tibi seruiat,
Ad eruditi symbola pectoris
Alas habens cor; quod decoro
Ire cupit per aperta lapsu;
Ad vsq; plenæ dona scientiæ,
Doctrina pennas Dædaleas tibi,
Et Ars, & ex Musis profectus,
Ingenio dedit eleganti.
Aptabit ergo, cor sapiens tibi
Pennas volucres, quo volet altius;
Tecumq; MANDECKI per omnes
Pulcher honos volitabit auras.

XVIII. V. D. FRANCISCO
ROGO. ZENSKI

Dulcius

Columna

è pulchro.

ex Ebore Fossili.

APes Rosarum dulcibus pastæ fauis,
Bellarijsq; depluentes Atticis,
Ad eruditæ mentis aptum Symbolon,
Amica votis Pallas obtulit tuis.

G

Pulchrum

Pulchrum placebat ; pulchra te sequi decet,
 Sed pulchra melle rariùs suavi pluunt,
 Aculeisq; sæpius mordacibus
 Amara miscent; tamen pulcherrimum
 Decus putasti, quod labore quæritur;
 Sed melle manat, dum coronat exitum.
 Hoc ex modesti pectoris voto tui
 Ortum R O G O Ź E N S K I; togatæ Palladi
 Quod dulce iungas comitatis mustææ
 Nectar, rosarum suavitate floridâ
 Apumq; curis denotasti roscidis.
 Pacata mens hæc, omnibus gratiis
 Dilecta virtus; quæ proinde eburneam
 Ponit Columnam, pulchra pulchris foedere
 Jungens perenni; quò tibi feliciùs,
 Apes secundis adlaborent Laureis.

XIX. V.D. MARTINO GAIECKI.

Ex quo hauris, fon-

Columna è cele-
 Delphici Templi

tem suam corona.

errimis Apollinei
 columnis.

Fontibus Aoniis, felix Parnassia rupes,
 Nectaris, Ambrosiaq; perennes.
 Quotquot habet Latice, in fontem contulit vnum;
 Attica tota, penuq; Pelasgum,
 Delicias Laciumq; suas, hic contulit omnes;
 Vnde tibi benefacta feruntur
 GAIECKI. Quid enim nisi fons illimis, amorq;
 Pieridum, Phæbiq; voluptas
 Radzki, dulce decus, cultissima gloria suadæ,
 Theologæ, fidusq; Cathedræ.
 Ille Columna tibi, sed plusquam Delphica Phæbi,
 Ille animi Sapientis Imago.

Exem-

Exemplar venerare tuum, fontemq; Corona;
 Quod pietas, & iusta meretur
 Gracia; quæ fontem non obsignabit apertum;
 Sed Latice dabit ire fluentis
 Largius effusis, quod tu virtute parabis;
 Ingeniumq; labore fideli
 Amplius excultum, facies vt nomine claro,
 Atq; animi probitate corones.

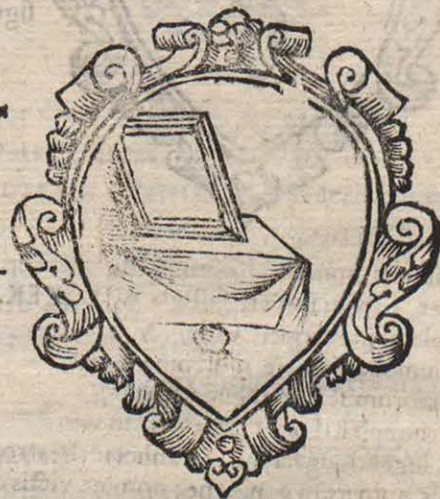
XX. V.D. MARTINO CASIMIRO
 SŁOWIKOWSKI

Ad omnia

factum.

Columna è Lace-
 re viridi, quod cæ-

demonio marmo-
 teris hilarius est.

Q

Vod Spartana consurgant tibi marmora quæris;
 Sint hilares Musæ cur tibi, quare prius.
 Iste, SŁOWIKOWSKI, genium qui poscit amœnum
 Est color, est viridis gratia cara tibi.
 Vernans ingenium, sequitur quoq; gratia vernans;
 Hæc est, ex animo ducta Columna tuo.
 Viuida mens, retricis inimicaq; nubibus in te,
 Omne quod assumit, dulce serenat opus.
 Triste supercilium, duri sensumq; Catonis,
 Suavius ad placidum, vertit vbiq; iubar.
 Ad numeros Phæbi, concentibus omnia doctis
 Temperat & curis scit posuisse modum.
 Sic faciles Musas animo, studioq; fauentes,
 Ingenio promptus, dexter, amœnus habes.
 Scilicet hoc speculum designat ad omnia factum;
 Quod conforme tibi, munera docta ferunt.
 Quod virtus studiumq; iubet, quod suadet honestum;
 Omnia te facilem, compositumq; decent.
 Sic age, sis speculum, sis omnibus omnia factus,
 Sit par dexteritas, integritasq; tibi.

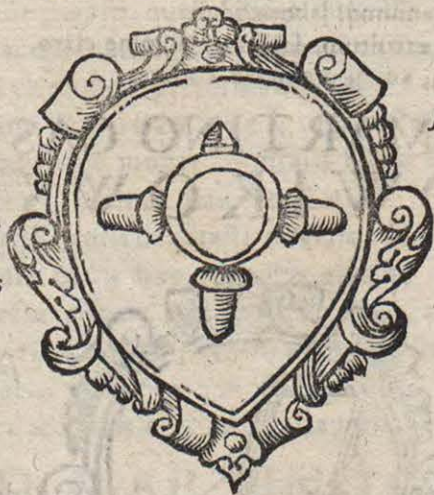
XXI.

XXI. V. D. BENE DICTO
WILCZEK.

Ab aureo

seculo fructus.

Columna ex Am.
Pompeii, Immor-
rum, victricibus

phitheatro Magni
talium eius ope-
signis coronata.

J mperii diuinus honos celsissimus ille
Orbis apex, Laciq; stupor, fastigia WILCZEK.
Admiranda tibi, Pompei vasta; Magni,
Digna triumphali specie molimina donat,
Illa trophæorum series augusta, penuq;
Grande triumphati toties Orientis, in vno
Cernitur, ingentiq; gemens, & anhela theatro,
Nec spoliis numerum ponit, nec nomina victis
Gentibus, inq; suo reputat miracula censu.
Maiestas operis tanti, victricia suada,
Argumenta tua loquitur; quæ maximus Heros,
Vt summâ virtute tulit, gladioq; SOBIESKI
Victor Othomanni nuper; sic ore disertio
Eloqui; tui rursus dulcedine victor.
Quippe tibi præstans animus, mens lucida viua;
Nobilis ingenii vis inelyta, totaq; planè
Aurea. gemmiferi pretioso stemmare digna
Annuli, ob egregias dotes fructusq; decoros
Compositæ mentis; quam tu virtutibus ornas,
Sedulus & constans Patrio similisq; Leoni,
Indole magnanimâ; cuius tu, spes bona, vir es
Aureus ingenio quondam, & virtute futurus.

XXII. V. D. DOMINICO
MADERNI

Felix

Felix Concordia

vernati.

Columna ex Circo
saris, trophæorum

maximo Iulii Cæ-
sius moles augusta

M Armor Cæsareum, perpetuis tibi
Immortale decus, signat honoribus
MADERNI, Patriz quod dederit bonum,
Facundam tibi gloriam;
Oris quando tui gratia suaserat,
Contra Threicij fulmina Bosphori,
Pugnaces animos, cordaq; Martia,
Magnos iungere Sarmatas.
Non cessare manus belligeras decet,
Doctas ad gladium; dum Patriz salus,
Ingentis premitur mole potentia;
Dum frendens Oriens minis,
Vltrices furias spirat anhelitu
Vasto. magnanimo pectore tunc opus;
Præstans eloquium, quod voluit tuum,
Et mentis generositas.
Concordes igitur, quæ tibi dexteris
Laurus confociat; te Patrij soli
Vernanti faciat crescere gloria,
Doctas inter adoras.

XXIII. V. D. ALBERTO
KRVPSKI.

H

Et

Et bello, & pace

Columna ex ludis
tam victoriae, &
minis

vivebit.

Olympicis, ad me-
Coronidem certa-
posita.

C

Edit insignis tibi iam Columna,
Exitu felix, celebrata quondam
Quæ stetit Graiùm populis, supremi
Meta laboris.

Illa victrices stadio quadrigas,
Et triumphales requiesse currus,
Ad coronati pretiosa fecit
Munera Ludi.

Sed Theatrales Operis togati
Terminat curas, tua meta KRVPSKI,
Tot Coronarum decus, & triumphos
Claudere digna.

Os tibi cultum, dedit eloquentis
Gratiæ nectar, dedit eruditi
Carminis Phœbus numeros, Lyræq;
Barbita doctæ.

Laureas ergo quoniam virentes
Pace dixisti, pariterq; bello;
Floreat semper, tua Laureatæ
Meta Columnæ.

VIII.

V. & R. D. SIMONI ERASMO
SIERZYCKI.

ORD: CAN: REG: SS: SEPVLCHRI D. HIEROSOLYMITANI,
Conuentus Miechouienſis PROFESSO.

Secun-

SECUNDÆ LAVREÆ CANDIDATO,

AVTHORI OPERIS,

In Argumentum mutui affectus, & gratulatorij applausus,

CASIMIRVS VENCESLAVS
STRASZYNSKI.

Ejusdem Laureæ CANDIDATVS,

Offert,

D.Cq;

Zelus pro utroq;

& CORONA.

Columna è mar-
rubei coloris, pre-

more Porphyrite,
cui inter marmora
præcipui.

A

Lta Columnarum, præsci sub imagine sæcli,
Visendo per te series deducta theatro,
Ardua felicis cum iam molimina dextræ
Finiit; inq; operis puncto secunda quieuit;
Laus tua Te sequitur SIERZYCKI, totaq; molis
Gloria perfectæ, consumatique laboris,
Te sibi Porphyreo tandem cum marmore poscit.
Purpureus color hic, roseo de sanguine manat,
Quem tua CRUX præfert. hæc omnibus vna triumphis
Est potior, vincitq; omnes hæc sola Columnas;
Numinis immensi pondus, pretiumque redempti
Orbis quæ tulerat. Sed quam Tibi purpura flagrat
Ad pietatis opus, quam CORDIS flammeus ardet
Zelus amore Crucis; studii tam feruet amore.

Inclita mens, sequiturq; veros haud dispare passu;
Quos tuus Ordo facer, victuro nomine claros;
Et summa virtute dedit; lauruque decoros.
Ergo super rubeæ fastigia celsa Columnæ,
CRUX pietate Tibi, docto sapientia LIBRO.

COR paribus flammis succendens, fulgeat intrâ
Lauriferâ nexam Musarum fronde CORONAM;
Clarus ut ingenio, doctrinæ munere felix,
Integritate animi, cordis probitateque præstans;
Hoc operis mereare tui molimine docto;

Ordinis ut has inter lectissima corda,
Torque perennantes inter, stabilesque Columnas,
Ipse Tibi magnum, solidâ virtute Theatrum.

Eidem

EIDEM AVTHORI OPERIS,
JOSEPHVS WISNIOVSKI.

Ejusdem Secundæ Laureæ Candidatus, in pignus boni affectûs,
mutuum grati pectoris Symbolum depromit,
& offert.

E Loquij, calamiq; tui, quod porrigis Orbi,
Judicio Vatum, grande laboris opus;
Digna Togatorum præstantis mole Theatri,
Tergeminâ radians luce, corona decet,
CRUX illi solare jubar, CRUX aurea lampas;
Quæ vitæ fontem, corq; salutis habet.
CYNTHIA, quæ densas dispellit nocte tenebras,
Ingenij signat lucida dona tui
Arcanis dilecta Sophum, sed in JRIDE quotquot
Effingit varius Symbola pulchra color,
Tot tibi sunt dotes animi, tot digna coronis
Munera, quæ Phœbi Laurus amica probat.
Omnia SI ERZYCKI sunt in te lucida; seu te
Diva sibi Pietas, seu Toga docta velit,
Vndiq; sic donis, sic laudibus vndiq; cinctus,
Dignus eras tantæ condere molis opus.
Publica LVX in quo resplendens INTRO FORISQ;
Immortale tibi nomen in Orbe dabit.
Sic precor, & voveo, Vates, & optime Mystes,
Ordinis esto decus, gloria, luxq; tui.

Eundem

EVDNDEM OPERIS AVCTOREM,
MATHIAS BROCKI.

Ejusdem Laureæ CANDIDATVS,
Amici pectoris Symbolo, Apollinari applausu expresso,
Prosequitur. 18

V lctura docto munere nomina,
Quæ dextra signat, digna perennibus
Florere sæclis? quæ columnas
Vis calami, veteresq; moles
Novis in altum tollit honoribus,
Urgetq; dextræ? nouimus inclyti
Opus laboris, nouimus, quod
Ordo tulit sacer, ac amicus
Craci Lyceo, cordaque cordibus
Nostris coarctans; sceptrâ prout Cruci
Junguntur arctè; nempè mentis
Cura tuæ, dedit hoc Theatrum
Præclare Vates. delictum cui
Sunt plectra Phœbi, Thespiadum choris
Immista; quæis non Amphionis
Heptapylon stetit; ast togati
Orbis columnæ; marmore nobili
Non tam stupendæ, quàm genio tuo
Exasciatæ, quas proinde
Enthea mens, solidumq; pectus
Habebit olim, munere pro sacro
Grates refulsas? posthuma gloria
Sequetur illud, laudibusq;
Ingenij, calamiq; dotes
Tuæ virebunt. Nam Phidiæ velut
Famam, perennis tractus vt ambiat
Æternitatis, mira cunctis,
Cecropiæ facit ara Diuæ:
Sic orbe coram, grande negotium
Tuum, loquetur nomen amabile;
Æuoq; victurum perenni,
Marmoreis feret in Columnis.

I

SVB

SVB FELICIBVS AVSPICIIS,
MAGNIFICI PERILLVSTRIS,
ET ADMODVM REVERENDI DOMINI,

M. ALBERTI ŁANCVCCKI.

I. V. DOCTORIS, & PROFESSORIS,
ECCLESIAE CATHEDRALIS CRAC: CANONICI ELECTI,
Collegiatarum, Pilecen: Archidiaconi, SS: Omnium Cancellarii,
S. Michaëlis in Arce Cracouiensi Canonici, Curati Luboricensis,
Canonizationis B. JOANNIS CANTII Procuratoris,
S. R. M. SECRETARII;

Nec non

Almaz Studiorum Vniuersitatis Cracouiensis,
GENERALIS, ET VIGILANTISSIMI
RECTORIS.

